

Izhaja trikrat na teden v festih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrta leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlance naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopis naj se pošilja le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošilja le upravništvu.

Oglaš in poslanice

se računajo po pet-vestih, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglaš je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v smopih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsoletno 1 gl. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet-vestica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Mestno gospodarstvo v Gorici.

Tisti vladni sistem, kateri dosledno potiska v stran slovanski živelj po vseh primorskih deželah, je „osrečil“ Gorico s tem, da je dvignil v njej na površje radikalne Lahe, kateri današnji dan gospodujejo v mestu skoro neomejeno, in kateri kot taki imajo v rokah tudi mestno gospodarstvo.

Ob raznih prilikah smo pokazali, da to mestno gospodarstvo v rokah radikalnih Lahov ni kdo vé kako vzorno, da ni tako, kakor bi moralo biti, kar bi seveda pričakoval vsak človek, ako se le to upošteva, da vodijo tako gospodarstvo možje, katerim je dal veljavo in moč vladni sistem, ki bi po najprimitivnejših pojmihi o občinski samoupravi moral vsekako skrbeti za to, da je ista v večjih in spretnih rokah, ako mu je blagor ljudstva res pri srcu, kakor opetovano zatrjuje!

Gorica stoji na slovenskih tleh, Slovenci so jo ustanovili in jej dali ime, živi od Slovencev, današnji dan je v njej nad polovico slovenskega prebivalstva, in bi bila popolnoma slovensko mesto, da ni Slovencev raznarodoval tisti zloglasni vladni sistem uprav sistematično desetletje za desetletjem, potem je Gorica glavno mesto dežele, — odtod umevno, da nam ne more biti vsejedno, kdo gospodari v glavnem mestu, kdo vodi občinsko samoupravo.

Potegniti se moramo tu najprej za mestne Slovence, katerih magistrat najraje ne pozna, in v imenu slovenskega prebivalstva v Gorici na sploh moramo povzdigniti glas proti gospodarstvu na goriškem magistratu, katero je tako, da kliče glasno po potrebni preamibi. Mesto trpi, hira, nima potrebne vode, ne luči, sploh se zrcali v vsaki ulici, ali kamor sploh stopiš, nemarnost občinske uprave.

Človek, ki pozna druga mesta, vidi na prvi hip, ko prehodi Gorico, da mest je zanemarjeno na vseh koncih in krajih, da manjka to in ono, in kdo je kriv? V glavnem pač slabo mestno gospodarstvo, katero vodijo radikalni Lahi. Mestna blagajna je vedno prazna, proračuni izkazujejo deficit, župan se je moral zateči že k najemninskemu krajcarju, da dobi za mesto vsaj nekaj več toliko potrebnih dohodkov, ne gledé na to, da obre-

meni s tem preznatno posebno nižje sloje prebivalstva.

Dohodkov iskati, tam kjer bi jih bilo lahko najti, v prvi vrsti pač s skrbjo, da Gorica postane po svoji naravni legi in čudovito ugodnem podnebju pritočišče tujcev, tega laski magistrat ne ume. Niti na misel mu ne pride, delovati na to stran, zanj je „il mondo goriziano“ vse na svetu. Kaj tujci!

Pa tudi drugače se menijo bore malo za napredek mesta. Načrti, s katerimi se v takem pogledu bavijo drugodi prav intenzivno, prihajajo pri nas na dnevni red le takrat, kadar je kateri izmed teh že neobhodno potreben, drugače pa spava slavna občinska samouprava „spanje pravičnega“.

Reči so dospеле že tako daleč, da se celo Lahi v Gorici prav v merodajnem številu dvigajo proti negospodarstvu na goriškem magistratu. Kar javno očitajo, da mestni očetje z županom vred se ne brigajo resno za občino, da iščejo po magistratu le same sebe, da se njihovo „delovanje“ vrti v glavnem le okoli osebnosti, da seje so redke, kar kaže o brezbriznosti itd.

Dà, dà, kadar je treba iti proti Slovincem, takrat pa so hitro na delu. Tista nepočestna gonja proti slovenski soli v Gorici jih ne vtrudi, nepotrební mestni stražniki imajo menda kar nalogo, šikanirati slovensko prebivalstvo v mestu, pobirati denar od Slovencev, to znajo, — v takem oziru dà so nevtrudljivi, še mari pa jim ni, da bi popravili tlak, poskrbeli, da se ocedijo umazane ulice, napravi potrebna luč in preskrbi mesto z vodo, in kaj na primer jih briga, ako naredi hudournik Koren ob vsakem večjem nalivu škode na stotine ter preli po svojem nevarnem naraščanju v nevarni strugi porušiti cel del mesta! Kaj jim mari za to?!

Lahi samo so se začeli upirati tistemu nemarnemu gospodarstvu na magistratu. S tem uporom je umevno združen tudi nehotoma odporprotitistemu zloglasnemu sistemu, ki je vrgel gospodarstvo v Gorici v roke takim ljudem.

To se nam je zdelo potrebno konstatovati, ker nikakor ne moremo mirno gledati, kako propada glavno mesto naše dežele. Potreba je prememb, pred vsem v celnem starasinstvu.

Da so se Slovenci razvijali v mestu tako, kar bi jim pritakalo, ter se niso dali raznarodovati, bi danes mi gospodarili na goriškem magistratu, in smemo reči, da v tem slučaju bi bila Gorica vzor-mesto med pokrajinskimi mesti ter zdravilišče v pravem pomenu besede. — — —

To omenjamo na tem mestu z željo, da nam bodi v spodbudo, nadaljevati vstrajno svoje prizadevanje po tem, da pridemo Slovenci v mestu do tiste veljave, katere nam pritiče. Potem utegne postati marsikaj drugače.

Dopisi.

V Gorici, 1. marca. (Tutti frutti.) — Hvala Bogu! Šegavo predstusno dobo smo zaključili pretekli teden ter kar čez noč „štrbunknili“ (da govorim z znanimi običajnim „slavnostnim“ govornikom na Silvestrovo v klerikalnem raju) iz norčavega pustnega časa v resni postni čas. „Sanatorium mucorum“ je popravil marsikomu želodčne težave, pravočasno in dolgo spanje pa je plesalcem in plesalkam spravilo zopet v red misice, kite, srčne žile itd., jelika po raznih „lakvinčih“ pa se počasi ozdravi; najboljše zdravilo je: dolgo spanje, pridno čitanje in kozarec s patentirano znamko H. O. Kar se tiče vloge, s katero je vžgal predpustom Amor srca, bomo sodili pozneje. Dosedanja poročila so tako nejasna in si v slučajih tako nasprotujejo, kakor tista, s katerimi nas farbajo Angleži gledé na vojno v južni Afriki. One, ki so zapustili predpustom „la ledig stan“ ter se še niso najedli sladkostij medenih tednov, pa pustimo v miru, v katerem naj počivajo!

Slovenci v Gorici smo predpustni čas otivno napredovali v družabnem življenju. To sta nam pokazali pred vsem prav lepo vspeli veselici: kolesarskega društva v Dreherjevi dvorani in pa Sokolova maskarada v starodavnih čitalniških prostorih. Pozdravljati je tu zlasti okolnost, da je kolesarsko društvo spravilo Slovence do tega, da so stopili iz tesne dvoranice v veliko, lepo, elegantno dvorano. To je korak naprej. Ob tej priliki seveda moram povedati, da ti dve veselici sta pokazale, da klerikalcev prav nič ne potrebujemo, oni pa še našo mladino!

Pripoveduje se mi, da čitalniški ples so omogočili, da je bilo vsaj nekaj, — dijaki. No, v zahvalo pa se je namrdnila neka katoliška gospodična na plesu ter izustila dolgočasno besede: S temi dijaki pa res ni nič! Seveda je iskala s tovarišicami vred drugačne zabave, katere jim še idealni dijaki ne morejo dati. Tako kak ljubezni glas iz srede odrasčene mladine, četudi v slučajih ni najboljše „izbran“, to segače uha in sega notri do srca. Poslušaj se pa lahko, saj dé dobro in dr. Pavlice ni poleg! — — — „Danes je vse dostojno“, tako je začel mali kavalirski Čahaj dobrikanje neki dami, ki hoče biti jako visoka („Visokost“ je pač v krvi in v rodbini!), čes, danes je zbran cvet v čitalniških prostorih! Mhè! Cvet! Ako ste odsteli dijake, sedmoro drugih gospodov iz naprednega tabora, koliko je ostalo tistega „cveta“, h kateremu štejete vso takrat tam zbrano družbo?! (Ako odstejete se izjeme, kaj ostane?) Mhè! Vasoga malo! — Tista dama je blagovolila odgovoriti nekod na vprašanje, kako je vspel kolesarski ples: — M e e e e - šano je bilo! — Nò, naj bi ostala le lepo doma, da se jej še kaj ne „zmeša“ prav v bližini! — Jih ne potrebujemo, pa mirna Bosna! — — —

Kdo bi mislil, da se se dobi katoliški nunc, ki gre ogenj „panat“?! — V Kostanjevici na Krasu je gorelo. Neki pobožni Žefki je prišlo na um, skočiti do g. nunc ter ga prositi, naj pride takoj na gorišče, da bo ogenj „panat“. Nunc je, čeprav bolehašt in čotast, takoj hitel na gorišče, se odkril, začel moliti in prekrizavati ogenj. Ko se mu je zdelo dosti, pa je rekel: „Jest sim vžej odpravu, bo vžej dobro, le pridno vodo nosite in ogenj gasite, slame pa ne pridevajte ognju!“ Odsel je, ognja pa je bilo konec, ko je vse zgorelo. — Ljudstvo držati v vrazah, v nevednosti, to pač nunci kaj radi delajo. Zakaj, to „vžej“ vedo, ali ljudstvu se odpirajo oči, da sprevideva, kako ga farbajo in sleparijo nekateri izmed tistih, ki bi imeli učiti resnico in pravico! Pa je „vžej“ tako: marsikateri nunc misli vedno edino le na se in na svojo malho, ki nima dna. Kakor bi v brezno metal, nikdar ni sita!

Tako ga je razjezil otrok, da še malakdo tako! Znani naš prijatelj, biljenski kurat Rojec, je izpraševal v šoli krščanski nauk-

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Italje.)

Ti sedi pri meni ter misliš samo nanj. Misli tudi na-me, sicer ga bom sovražil. Zá-me si ti jedino božanstvo. Blagoslovljen tvoj oče in tvoja mati, blagoslovljena dežela, ki te je rodila. Hotel bi objeti tvoje noge in te moliti, hotel ti dajati čast, doprinasati ti žrtve in priklanjati se tebi, ti moja boginja. Ti ne veš, ne moreš vedeti, kako te ljubim!..

Govoreč tako pogladi z roko svojo blede čelo ter zapre oči. Njegova narava ni nikjer poznala mere, niti v srdi, niti v ljubezni. Govoril je razvneto kakor človek, ki je zgubil oblast nad seboj ter ne zna brzdati svojih besed niti svoje navdušenosti. Toda govoril je istino iz dna svoje duše.

Bilo je videti, da bolečina, žalost in poželenje ter poveljevanje, nagromadivši se v njegovih prsih, je naposled vse pridrl v potoku besed na beli dan. Ligiji se je zdelo, da so njegove besede prenapete, toda srce jej je jelo nasilno utripati, kakor bi hotelo raztrgati tuniko, ki je pokrivala njene prsi. Ni se mogla ubraniti sočutja do njega in do njegovih muk. Ugajalo jej je ono spoštovanje, s katerim je govoril z njo. Čutila je, da je ljubljena in oboževana čez mero, čutila, da ta razbrzdan in nevaren človek je sedaj z dušo in telesom njen kakor suženj in prav-

ta pokorščina njegove moči jo je napolnovala s srečo. Njeni spomini so oživeli. Bil je to za njo zopet oni ponosni in kakor paganski bog zali Vinicij, kateri jej je Aulovi hiši govoril o ljubezni ter budil kakor iz zna njeno, takrat še na pol otročje srce, oni Vinicij, čegar poljube je še čutila na ustnicah in s čegar objetja jo je iztrgal Urso na Palatinu, uprav kakor bi jo bil odnesel iz ognja. Samo da je sedaj s svojo čelino na orlovem licu, z bledim čelom, s prosočimi očmi, ranjen, popolnoma potlačen in spokorjen vsled ljubezni in pokorščine, bil uprav tak, kakoršnega si je želela, kakoršnega bi bila hotela imeti takrat — torej dražji nego kdaj poprej.

Nakrat pa je spoznala, da more napočiti trenutek, v katerem bi ju njuna ljubezen pograbila kakor vihar, in spoznavši to, je začutila tudi ona to, kar je čutil kratko poprej on, da namreč stoji na kraju brezna.

Čemu je zapustila Aulovo hišo? Čemu se je rešila z begom, čemu se skrivala tako dolgo v najbolj zapuščenem delu mesta? Kdo je bil ta Vinicij? Augustijanec, vojak in Neronov dvornik. Gotovo se je z njim vred udeleževal vseh njegovih razbrzdanostij in lopovščin, kakor je to pričala gostija, na katero Ligija ni mogla pozabiti; naj je ob enem z drugimi hodil v temple ter doprinasal žrtve paganskim bogovom, v katere nemara ni verjel, pa jih je vendar spoštoval.

Saj jo je preganjal radi tega, da bi jo napravil sužnjo in ljubljeno, da bi jo vrgel v oni strašni svet sijajnosti, razkošja in brezsrčnosti, ki je klical ná-se jezo in maštevaje božje. Sedaj se jej je seveda zdelo, da je ves spremenjen, toda ali mar ni malo poprej dejal, da je pripravljen i sovražiti Kristusa, ako bo ona mislila samo na Njega. A Ligiji se je zdelo, da je že zgolj misel na kako drugo ljubezen, nego na

ljubezen do Kristusa, velik greh proti Njemu in Njegovim naukom, in ko je zapazila, da bi se na dnú njene duše utegnili zbuditi nekaki drugi občutki in težnje, se je je polastila bojazen pred svojo bodočnostjo in pred svojim srcem.

V tem hipu notranjega razpora jo je dobil Glauko, ki je prišel pogledat k bolniku. Na Vinicijevem licu se takoj pojavi jeza in nestrpljivost. Jezil se je radi tega, da mu je pretrgal razgovor z Ligijo, in ko ga je Glauko jel drugo izpraševati, mu je odgovarjal skoraj prezirljivo. Vendar pa se je kmalu pomiril, toda ako si je nemara Ligija domišljevala, da je to, kar je slišal v Ostrijanu, moralo uplivati na njegovo ponosno naravo, pa se jej je morala ta prevara razprašiti. Spremenil se je bil samo radi nje, sicer pa mu je srce ostalo trdo in surovo, pravcato rimsko in volje srce, v katerem ni bilo prostora za blagi nauk krščanske vere, kakor tudi ne za hvaležnost.

In Ligija je odšla vsa v skrbih in zelo vznemirjena. Poprej je darovala v molitvi Kristusu svoje srce mirno in čisto kakor solza. Sedaj pa je bil uničen ta mir. V čašo cvetja je zlezal strupeni črv ter jo začel ugonabljeti. In dasi že dve noči ni spala, jej vendar spanec ni prinesel miru. Zdelo se jej je, da Nero na čelu Augustijancev, bahantinj, koribantov in gladijatorjev v Ostrijanu na vozu z rožami ovenčanem, gazi tolpe kristijanov, njo pa Vinicij prime za roke, dvigne jo na svojo kočijo, pritiska na svoje prsi ter jej šepeta: »Pojdi z nami!«

V.

Od tega trenutka je bolj poredkoma zahajala v družinsko sobo ter se bolj poredkoma bližala njegovi postelji. Toda mir se jej več ni vrnil. Videla je, da jo

Vprašal je nekega dečka: Kdo je prinesel Mariji oznanenje? Deček ni vedel, zato je gledal nekam s strahom v dobro rejeno lice g. nunca. Ker je otrok le molčal, mu je začel pomagati: Gab, Gab, Gab — deček premišluje, kar se mu zasveti v glavi in na vprašanje odgovori glasno: Gabršček! Na angelja Gabrijela se ni mogel spomniti. Prebledeval in zarudeval je Rojec, da mu je sapa uhajala, tako ga je jezil otrokov odgovor, ko je čul v soli tisto ime, katero on v krščanski ljubezni toliko sovraži! Ljudje, ki so to zvedeli, pa so delali opazke: „Prav je, prav pritiče mu tak odgovor. Saj se peča le s politiko, le o tej govori, le to uči, zato naj mu bo otročji glas v svarilo, da naj uči svoje ovčice krščanski nauk, ne pa le politiko; potem se ni čuditi, ako celo otroci zamenjavajo imena angeljev in politikov.“

Iz učiteljskih krogov, dne 28. febr. (Zarja boljše bodočnosti). — Vsled nove deželne šolske postave z dne 6. oktobra 1900. št. 26. se je nam učiteljem povišala plača od novega leta sem za 200 K in učiteljicam pa za 160 K. — To je sicer malenkost, pa vendar je nekaj. Učiteljstvo bode moralo vsekako še trkati na vrata boljše bodočnosti, kajti učiteljstvo ni še nikakor tako plačano, kakor bi moralo biti.

Naloga vsega avstrijskega učiteljstva bode, delovati potom državnega zbora, da pridemo do našega cilja ter da se naši opravičeni želji ugodijo. — Avstrijsko učiteljstvo ima v sedanjem državnem zboru šest učiteljev-poslancev. Kakor doznamo, so ti naši kolegi že stopili v kontakt z različnimi odseki državnega zbora in vršila so se že posveto-tovanja glede povišanja učiteljskih plač, zadevajoč vso Avstrijo.

Z ozirom na to se je sklenilo predlagati državnemu zboru, da se spremenijo §§ 55. 57., 61., 62., 63., 64. in 66. državne šolske postave z dne 14. maja 1869. ter državni zbor naj sklene: naj se izvoli odsek, broječ 48 državnih poslancev, kateri naj sledeče predlaga, prvič: Najmanjši dohodek prov. učiteljstva naj bode 1200 K poleg 30% stanarine; ter skupaj: 1200 K + 360 K = 1560 K, oziroma 780 gld. — Definitivno namreščeno učiteljstvo naj pa dobiva dohodke c. kr. državnih uradnikov od XI. do VIII. razreda. — Stanarina definitivnega učiteljstva naj pa bode enaka aktivni dokladi državnih uradnikov dotičnih razredov. — Drugič, dohodki moškega in ženskega učiteljstva naj bodo enaki. — Vsled večjih stroškov, pripadajočih na občine, šolske okraje in dežele zaradi teh dotacij naj od začetka pravoveljavnosti te postave skozi pet let plačuje država iz državnega zaklada eno tretjino, a v nastopnih petih letih dve tretjini stroškov. Po preteku te dobe so občine, okraji in dežele oproščeni nadaljnjega plačevanja v svrhu teh dotacijskih zahtev.

Ako se to uresniči, no, potem nam kmalu zasije — zarja boljše bodočnosti.

Iz Sute, dne 20. svečana 1901. — Sprejmi, slavno uredništvo, tudi od nas mal dopis! Vsaki dan vidimo, kako naši klerikali črnijo naše pristaše na vse mogoče načine, in sicer največ z lažjo. Saj „Gorica“ in „Prismojenec“ se še tepeta za dopis, ako je podoben laži. Kar pa zadnji dve številki

„Gorice“ počenjate, presega pa vse meje, ker dopisnik, ali ne pozna naših razmer, ali pa je popolnoma neumen. Na to, kar trobi v „Gorici“ od 12. t. m., „kake zasluge ima načelnik Jazbec za ustanovitev šole v tukajšnji občini,“ mu bodi povedano to: zasluge pripisujemo g. Kovačiču in Abramcu, ki sta bila takrat načelnika, ko Jazbeca še tistikrat nikjer ni bilo ne v občinskem ne v šolskem svetu, ko ni vedel niti, kaj je.

Pa kaj hočete? Poglejmo malo znamenito šestletno gospodarstvo! Občinski vodnjak v spodnjem delu Sute stoji večino leta suh, med tem ko mora 24 številc približno četrte ure hoda v najhujši zimi hoditi v zgornji del Sute po vodo. Prizadeti posestniki so že prosili radi tega g. načelnika, ali brezvpešno. Zadržal se je nad njimi, naj jim popravijo „naprednjaki“. In ti posestniki morajo piti vodo, katera se izteka od gnoja njegovih podreptnikov, med tem ko citamo, da je vedno se precej kronic v občinski blagajnici! — V naprednjake pa se zaletava tudi radi tega, ker dve tretjini posestnikov sta sklenili, odpraviti gospodarski svet; radi tega se jezi ta „klampinasti“ mož. Ali naj se le jezi, naši občanarji ne bodo več tako neumni, da bi trpeli še za naprej za nepotrebni gospodarski svet. — O ti ubogi Tonček! Zato tako razsajaš, kričiš in se jeziš! Kaj pa bi bil se rad, ko ti to sto in petdeset delavcev plača. — Streznimo se in dajmo tem našim pijavkam slovo in zasluženo plačilo! Več občanov.

Iz goriske okolice. — Kmetski sin je spet prisiljen prijeti za pero in napisati par vrst, ne zaradi sebe, ampak zaradi poštenosti „Sočinega“ uredništva in odvetniške pisarne. Radoveden sem, od kod izvira isto prepričanje gg. okoli „Gorice“, da je čevljarjev sin pisal tisti dopis v 23. št. „Soče“ s podpisom „Kmetski sin“.

Obžalujem sicer, da javno svetu sami pravite, da se sami v svoje zrcalo gledate, in mislite, da tudi drugi tako delajo, ter da nosite vedno v srcu tisti pregovor, ki pravi: „Ti rečem, da mi ne porečes“, zato tudi „Soči“ ali njenemu uredništvu večkrat kaj takega očitate, kar sami delate. Lep moralen vzgled!

Vi pravite, da vaš članek se ne dotika pravih učiteljev, ampak res je, da stoji pisano samo za napredne učitelje. Po vašem mnenju so pravi samo tisti, ki so na vaši strani, drugi so divjaki!

Toliko Vam za danes odgovarjam in ne več, ter Vam ob enem naznanjam, da še nikdar nisem bil v nobeni odvetniški pisarni, pač pa imam sam svojo kmečko pisarno, katera se nahaja v Št. Andrežu pri Gorici.

Pozivljam Vas, da vržete od sebe tisto Svojo sumljivost in tisto trdno prepričanje, da ne boste deležni tatvine tuje časti. Vas pozdravlja „Kmetski sin“.

Domače in razne novice.

Osebnostne vesti. — Kontrolor finančne deželne blagajne v Trstu Edv. Sosič je imenovan ravnateljem, blagajnik Karl Böhm pa kontrolorjem.

Novi člani Soške podružnice slovenskega planinskega društva. — Na novo so pristopili Soški podružnici gospodje:

Vinicij zaslednje s prosečim pogledom, da čaka na vsako njeno besedo kakor na milost, da trpi, pa se vendar ne sme pritoževati, da je s tem popolnoma ne zapodi od sebe, da ona sama mu je vse zdravje in veselje, in njeno srce je bilo radi tega prenapolnjeno sočutja. Kmalu je tudi opazila, da čim bolj želi se mu izogniti, tem večjo žalost čuti do njega, tem dražji jej je. Mir jo je povsem zapustil.

Časih si je dejala, da je prav za prav njena dolžnost, da bi bila neprestano pri njem, bodisi že radi tega, ker božji nauk velevala, plačevati hudo z dobrim, in da bi, razgovarjaje se z njim, ga mogla za ta nauk pridobiti. Toda vest jej je takoj dejala, da s tem le vara samo sebe, da jo nekaj drugega vleče k njemu — namreč njegova ljubezen in njegov pogled. Tako je živela v neprestanem razporu, ki je naraščal od dne do dne.

Časih se jej je zdelo, da jo obkoljuje nekaka mreža, iz katere hoče ona zbežati, pa se čimdalje le bolj zapleta v njo. Morala je tudi priznati, da je vsakega dne čutila večjo potrebo videti ga, da jej je bil njegov glas vsaki dan dražji, da se mora z vso svojo močjo boriti z željo sedeti neprestano pri njegovi postelji. Ko se mu je približala ter se je on razveselil, je strepetalo od veselja tudi njeno srce. Nekega dne je zapazila solzo na njegovih trepalnicah in tu se je je prvič v življenju polastila misel, da bi mogla to solzo posušiti s poljubom. Prestrašena radi te misli in prezirajoča samo sebe, je prejšnoga vso naslednjo noč.

A on je bil potrpežljiv, kakor bi bil prisegel sam sebi, da se hoče izuriti v potrpežljivosti. Kadar so se mu časih od nestrpljivosti, svojeglavnosti in jeze za-lesketale oči, se je takoj premagal in potem zrl nemirno za njo, kakor bi jo hotel prositi odpuščenja in

to jo je še globokeje ganilo. Nikdar si ni domišljevala, da bi bil gojil do nje toliko ljubezni, in kadar je mislila na to, se je čutila ob enem kriva in srečna. Vinicij pa se je bil tudi v resnici spremenil. V svojem razgovoru z Glaukom ni bil več osoren. Pogostoma mu je prišlo na misel, da je ta bedni zdravnik in suženj, ta stara tujka Mirijam, ki mu je tudi rada postregla, ter Krispin, katerega je neprestano videl zastopljenega v molitev — da so vsi ti ljudje. Čutil se je takim mislim, ki pa mu niso bile več nepovoljne. Urso se mu je sčasoma prikupil, in razgovarjala sta se po cele dneve, kajti z njim je mogel govoriti o Ligiji. Orjak je bil neizpriljiv v svojem pripovedovanju, in dasi je bolniku le semtertje postregel, je vendar kazal, da mu je silno naklonjen.

Ligijo je smatral Vinicij neprestano za bitje, ki stoji za sto stopinj više od onih, ki so jo obkoljevali. Navzlic temu pa se je spoprijaznil kolikor toliko tudi s temi preprostimi in revnimi ljudmi, kar ni doslej storil nikdar v življenju, ter na njih odkrival razne vrline, kar mu doslej nikdar še na misel ni prišlo.

Nikakor pa ni mogel trpeti Nazarija, ker se mu je zdelo, da si mladenič dovoljuje gojiti ljubezen do Ligije. Dlje časa se je premagoval, da bi mu ne pokazal svoje nevolje, toda enkrat, ko je Nazarij prinesel deklici dve prepelici, ki ju je kupil na trgu za denar, kateri si je bil sam zaslužil, se je oglašil v Viniciju znovač Kvirijev potomec, kateremu je bil sin premagovanega naroda še manj, nego najbednejši suženj. Začuvši, kako se mu je Ligija zahvalila, je grozno obledel, in ko je Nazarij odšel po vodo za tici, je dejal:

„Ligija, tako se moreš spozabiti ter sprejemanj darove? Mar ne veš, da Grki imenujejo ljudi njegovega naroda židovske pse?“

Caucig pl. Franc, sekcijski šef na Dunaju, Caucig Ferdinand, stacijski šef na Dunaju, Hrast Josip, c. kr. poštar v Kanalu, Lokar Artur, c. kr. notar v Kanalu, Mašera Alojzij, c. kr. sodni pristav v Kanalu, Zega Miha, zupan v Kanalu in Konjedic Rudolf, trgovec v Gorici.

Klodič, deželni šolski nadzornik, je vložil baje prošnjo za umirovljenje. Kdo bo njegov namestnik, je prevažno vprašanje. Pozor, ker vlada ima, kakor se čuje, že pripravljenega kandidata, ki bi bil le njeno poslušno orodje!

„Jour-fixe“ kolesarskega društva drevi v hotelu „pri treh kronah“ obeta biti jako zanimiv. Za posebno zabavo poskrbi brzo-fotograf Fairku in pa moment-slikar Misko Pinzel, društveni oktet pa ne zamudi, storiti svojo dolžnost z ubranim petjem. Društveniki se pozivljejo, da se udeležijo „jour-fixa“ v lepem številu. Gostje dobro došli!

„Goriška ljudska posojilnica“. — Kako imenitno deluje ta prvi naš denarni zavod vkljub vsej klerikalni brezobraznosti, kljub vsej nesranini farovski agitaciji, nam kažejo številca.

Povedali smo že, da je imela v januarju 288.362 K čistega denarniškega prometa; v februarju pa, dasi je to prav slab mesec v letu, ga je bilo 218.107 K, torej skupaj v prvih dveh mesecih 506.469 K ali nad pol milijona. — Lansko leto v prvih dveh mesecih, ko se ni bilo klerikalne gonje, je imela prometa le 439.366 K.

Važno merilo za denarni zavod so hranilne vloge. Teh je dobila posojilnica v prvih dveh mesecih na novo 153.917 K, lani v istem času pa le 106.232, torej lep napredek tudi tu, pa naj klerikalci tudi jeze skripajo z zobmi. Kar se tiče lova na hranilne vloge pri naši posojilnici, se kažejo klerikalci v prav ostudni luči. Kjer le morejo, pobero kako knjižico in jo izročijo kar v varstvo „Centrifuge“, po denar prihaja kar njen sluga in ne stranke same. Je pač bolj „gvisno“, da bi se katera ne premislila, kajti da daje „Gor. ljud. posojilnica“ prednosti in nedvomljivo varnost, o tem je vsakdo prepričan, dočim mora „Centrifuga“ svojo varnost šele dokazati. Bomo videli bilanco, ako jo pokažejo! — Nase somisljenike opozarjamo, naj pazijo na take „lovce“, morda se spleča tudi naš lov na nje.

Klerikalni napad na „Trgovsko-obrtno zadrugo“. — Naši klerikalci ne morejo in ne morejo pozabiti, da sta oba naša prva denarna zavoda — ki razpolagata ob letu in dan z milijoni — v rokah narodno-napredne stranke, kar tudi ostaneta. Zato pa si izmislijo od časa do časa kak nov napad. Tako so se zagnali zopet v „Trg.-obrtno zadrugo“, češ, kako grozno so padle hranilne vloge v zadnjem času, odkar klerikalci tu nimajo nikake besede. — Resnica je le toliko, da v prejšnjih časih so bili šteti med hranilni tudi denarji drugih denarnih zavodov; odkar pa je treba plačevati tudi rentni davek, je nastala potreba, odpreti nov račun — izposojil. Da bi kaj takega umeli pisati v klerikalnem uredništvu, tega sicer ni mogoče zahtevati, ali česar modrijaši ne razumejo, naj tudi ne pišejo.

Resnica pa je, da „Trg.-obrtna zadruga“ se nima dovolj hranilnih vlog. Dokler jih nima vsaj pol milijona, ne smemo mirovati. Kakor smo pred kratkim pojasnili, na daleč okoli ni tako varnega denarnega zavoda kakor naša „Trg.-obrtna zadruga“. Vsaka krona hranilne vloge je pokrita ali zavarovana s 3 kronami že vplačanega in z 9 kronami podpisane lastne glavnice. Nekaj takega ne more izkazati najbrže noben denarni zavod v Avstriji. Da so hranilne vloge zavarovane do 40%, to se dogaja, ali da so kar večkrat pokrite z lastnim denarjem, tega ni lahke še kje najti. Zato je „Trg.-obrtna zadruga“ sposobna za velike hranilne vloge. Varčest

hranilnim vlogam in ob enem članom zadruge daje pa še posebna določba pravi, namreč, da zadruga sme sprejemati hranilnih vlog le do polovice podpisanih deležev. In vrhu vsega tega še neomejeno jamstvo. — Kdor ima le količkaj pojma o denarnih poslih, bo razumel, da „Trg.-obrtna zadruga“ zasluži v tem pogledu neomejeno zaupanje.

Namen „Trg.-obrtnih zadrug“ za napredek Slovencev na Goriškem je naravnost velikanski. To se pokaže v malo letih v toliki meri, da bodo naši rojaki blagorivali to srečno misel. Zato prosimo somisljenike, da agitujejo povsod za našo „Trg.-obrtno zadrugo“, posebno pa, da bi premožnejši rojaki vlagali pri njej ali pri „Gor. ljud. pos.“ svoje denarje kot hranilne vloge.

Cujmo se, kaj piše v pogledu žalostnih gospodarskih nasledkov političnega razkola „Slovenska zadruga“:

„Žalostni gospodarski nasledki političnega razkola se kažejo od dne do dne po vsem Slovenskem. Nedavno smo citali v goriškem listu „klerikalne“ barve veselje, da se zmanjšuje stanje hranilnih vlog v ondotnem denarnem zavodu, ki je baje zdaj v „liberalnih“ rokah in ki baje vsled tega izgublja zaupanje. To je grda skodoželjnost! Tako skodoželjni niso na primer na Kranjskem ne „liberalni“ ne „klerikalni“ Slovenci, kateri vsi vidijo, kako se vsled slovenskih zavodov zmanjšuje stanje hranilnih vlog pri stari nemški „kranjski hranilnici“; pa te skodoželjnosti ne izražajo nikjer na tako ostuden in očiten način. Vzrok te žalostne prikazni v Gorici je gotovo političen razkol, pa tudi to, da med goriškimi Slovenci ni toliko gotovine, oziroma denarja na razpolago, da bi vsi trije slovenski denarni zavodi v Gorici poleg laskih, ki so se najbolj z njim založeni, imeli dovolj hranilnih vlog, in potlej pa bi se mnogobrojne posojilnice na ondotnih kmetih bile z njim dovolj preskrbljene.“

Tako piše „Slov. zadruga“, ki torej ostro obsoja skodoželjnost tistih naših klerikalnih „rodoljubov“, ki najprvo na prav lo-povski način agitujejo in rujejo proti denar-nemu zavodu, ki ni v njihovih rokah, in kadar zbegajo nekaj ljudij ter provzročijo kako škodo zavodu, ki posluje skozi in skozi varno in pošteno, pa očitno pokažejo svoje veselje, katero jim narekava klerikalno rodoljubje. Tako je delo na katoliški poulagi! — Rodoljubi, somisljeniki! Na nepošteno ravnanje klerikalcev proti našim denarnim zavodom bodi odgovor ta, da se poučuje ljudstvo, obračati hrbet vsem klerikalnim posojilnicam, ter se zatekati v potrebah le do naših zavodov.

Novočenje. — V goriškem okraju se bo vršilo letošnje novočenje, kakor sledi: za Gorico 18. in 20. marca; dne 29. t. m. v Ajdovščini za občine: Ajdovščina, Sv. Križ, Črnce, Gabrije, Kamnje; 30. t. m. za Skrilje, Šmarje, Lokavec, Vrtovin, Rihtemburg; dne 1. aprila za gorisko okolico, to je: Solkan, Grgar, Trnovo, Čepovan, Gor. Trebusa; dne 2. aprila, St. Peter, Miren, Bilje, Prvčina, Dornberg; dne 3. aprila St. Andrež, Vrtojba, Vogersko, Renče, Opatjeselo; dne 9. aprila Podgora, St. Ferjan, Kojsko; 10. aprila Ločnik, Sovodnje in Sempas. Dne 10. maja bo novočenje v Kanalu za Kanal, Anhovo, Ajbo in Lokovec, 11. maja pa za Avče, Rečinj, Kal, Banjšice in Bate.

„Slovenski centum“ in „Prismo-jenec“. — V zadnji številki hvalisa „Prismojenec“ — „slovenski centum“, kateri je ustanovil na Dunaju v državnem zboru razdirajoči duh dr. Sustersiča ter tako onemo-gočil klub vseh jugoslovanskih poslancev. Potem pa se „Prismojenec“ zaletava v narodno-napredno stranko, češ, samo 4 poslance je poslala na Dunaj. Res, ako vzamemo strogo: narodno-napredna stranka na Kranjskem in Goriškem je poslala na Dunaj 4 poslance, klerikalna stranka na Kranjskem, katera se priznava javno kot taka, je poslala

„Ne vem, kako jih imenujejo Grki,“ odvrne Ligija, „pač pa vem, da je Nazarij kristijan in moj brat.“

Na to ga žalostno in začudeno pogleda, ker že ni bila več vajona slišati podobne besede od njega. Vinicij pa stisne zobe, samo radi tega, da jej ni rekel, da takega brata bi dal pretepsti na smrt, ali pa bi ga poslal na deželo, kjer naj kot „compeditus“) kopljo prst v njegovi: vinogradih v Siciliji...

Vendar pa se premaga, potlači v sebi svojo jezo ter čez nekaj časa reče:

„Odpusti mi, Ligija! Ti si mi kraljeva hči in ljubljeno dete Plaucijevo.“

Premagal se je toliko, da je obljubil Nazariju, ko se je zopet prikazal v sobi, da mu daruje par pavov ali flamingov, katerih je imel polne vrte, kadar se vrne v svojo vilo.

Ligija je razumela, koliko truda ga je morala veljati podobna zmaga nad samim seboj. Toda čim pogostejše se je to zgodilo, tem rajše ga je ona imela. Njegova zasluga gledé Nazarija pa je bila vendar večja, nego si je domišljevala. Vinicij se je sicer mogel nanj za trenutek hudovati, ni pa mogel biti nanj ljubosumen. Mirijamin sin ni značil v njegovih očeh mnogo več nego pes, a vrhu tega je bil še otrok, kateri, ako je ljubil Ligijo, jo je ljubil le po otročje. Dokaj težji boj pa je moral mladi tribun izprovesti s samim seboj, da se je padal molče onemu češčenju, s kakoršnim je bilo med temi ljudmi obkoljeno ime Kristusovo in Njegov nauk. V tem oziru so se godile v Viniciju čudne reči.

*) Človek, ki dela z zvezanimi nogami.

pa 6 poslancev. Torej razlika. — 2. Dr. Gregorčič je opeharil goriske Slovence za mandat v peti kuriji, ker slovenska stran ga ni izvolila, marveč Furlani, na Štajerskem pa ni proglašena ne napredna ne klerikalna stranka, poslanci pa so se cepili: 2 sta šla v „centrum“, ker nista smela drugače, 2 pa, gg. dr. Ploj in Robič, sta pristopila hrvatsko-slovenskemu klubu kot prava slovenska poslanka. Hvalisanje klerikalcev v takem pogledu, kakor da njihova stranka ima ogromno večino poslancev za sabo, je neumestno, in to toliko bolj, ker razdirajoče delovanje dr. Susteršiča na Dunaju je obsodil vsi razsodni jugoslovanski svet, izvzema večino naših nunciev, ki tudi povsodi razdirajo, da morejo le sami gospodovati nad neukim ljudstvom!

Lastna hvala — smrdi. — „Prim. List“ je čutil potrebo, povedati, kako da napreduje s svojimi naročniki. Pravi, da „Soča“ in „Primorec“ romata nazaj v Gabrškovo tiskarno, nasprotno pa je od novega leta „Prim. List“ pridobil nad 500 novih naročnikov. — Lastna hvala smrdi in po navadi je neopravičena. Tako je v tem slučaju, kajti za to hvalo tiči edino le reklama za naročbo „Prismojenca“, čez, glejte, toliko jih je pristopilo, pristopite še Vi drugi! — Naročnik in naročnik, to je razlika. Mi stejemo med naročnike tiste ljudi, ki res sami naroče list ter ga sami plačujejo, „Prim. List“ pa je ustel med svoje naročnike vse tiste, katerim nunci prav vsiljivo pehajo v hišo „Prim. List“, ali za katere plača naročnino „Tiskovno društvo“. To so usiljeni naročniki, ne pa pravi. — Ako se upošteva okolnost, kako grozno vsiljujejo nunci „Prim. List“, so ga vsilili le še malo, 500; človek bi pričakoval več. Znamenje, da ljudje pač še vedno rajši citajo „Primorca“!

V tukajšnje bolnišnice so pripeljali v četrtek dve ženski, 54-letno Marijo Pahorjevo in njeno 18-letno hčer Ivano iz Novavejsi v županiji opajski, bolni nevarno za legarje m. Zdravili sta se nekaj časa doma, slednjič pa sta se morali zateči v bolnišnico.

Sedaj je prišel Spincič na vrsto! — „Edinost“ piše: Sedaj je prišel Spincič na vrsto! „Slovenec“ je priobčil strupen članek proti državnemu poslancu Spinciču. In zakaj? Po „Slovencu“ samem posnemamo, da se je v zbornici poslancev obdolžilo posl. dr. Tavčarja, da se ni pridružil splošni obsodbi zbornice proti tisti gnusni interpelaciji nemških radikalcev, sramoteci katoliško cerkev. Isti „Slovenec“ sam pa ne izključuje možnosti, da se je dr. Tavčar vendar pridružil oni obsodbi, da se je torej Tavčarju zgodila krivica. Ker pa je bil Spincič gotovo popolnoma prepričan o tem, se je po svoji vesti slovesno postavil po robu takemu neopravičenemu obdolženju. Spincič se je torej potegnil za resnico in proti krivemu obdolženju. In takov dogodek porablja „Slovenec“ za strupene napade na moža, kateremu nikdo ne more odrekati spoštovanja, najmanj pa najidejnejše ljubezni do svojega naroda, za katerega je že več trpel, nego vsi oni skupaj, ki ga sedaj proganjajo v „Slovencu“. — Mi nečemo braniti Spinciča, ker on ne potrebuje naše obrambe. Proti temu le hočemo protestirati, da „Slovenec“ vzbuja domnevanje, kakor da se Spincič identificira s tem, kar piše — „Slovenski narod“! To je naravnost zlobno. Spincič se je le potegnil za svojega tovariša v državnem zboru. Mi vsaj si domisljamo, da bi n. pr. tudi posteni in kocijantni Povše slovesno protestiral, ako bi ga hoteli proglašati odgovornim za vse, kar piše „Slovenec“, in še posebej za strupeni napad na Spinciča!! — Dostavljamo, da „Slovenec“ poročilo o dr. Tavčarju, da se ni pridružil splošni obsodbi, kakor v začetku navedeno, je — laž! Tako se je dogladno v zbornici sami, ker tistega češkega poslanca, na katerega se sklicuje „Slovenec“, tačas v zbornici niti bilo ni!

Na pošti v Kojškem vlada čuden red. Nasi naročniki se pritožujejo dan za dnem, kadar prihajajo v Gorico, da se jim „Soča“ in „Primorec“ ne dostavljata redno. Posebno neki naročnik v Smartnem dobiva „Soča“ jako neredno, cele dneve prepozno, ali je pa sploh ne dobi. Izvedeli smo celo, da drugi po Kojškem citajo tisto „Soča“, katera je namenjena naročniku v drugem kraju. Ali ni to čudno, ako pride kdo k našemu naročniku ter mu reče: Ti, jaz sem pa tvojo „Soča“ v Kojškem cital! Naročnik pa gleda debelo, ker je še vedno ni dobil. Ker se take pritožbe množe in naši opomini postanejo uradu v Kojškem nič ne izdajo, bomo primorani iskati pomoči pri ravnateljstvu v Trstu. Da bi klerikalne roke samovoljno gospodarile po postnih uradih, tega pač ne bomo trpeli.

Deželno pomožno društvo rudečega križa za Gorisko in Gradišcansko nam je priposlalo svoje računsko izvestje za preteklo leto 1900. — Iz istega posnemamo, da ima društvo aktivnega premoženja K 38715-46. Med društveniki, katerih je bilo lani 281, stejemo več Slovencev, občin slovenskih je upisanih v društvu 47, iz Furlanije niti jedna. Predsednik društvu je Karl vit. Catinelli. Poročilo je sestavljeno v nemškem jeziku, kateri pri nas ni deželni jezik!

Vožnja po pošti. — Lani se je peljalo med Gorico in Trbižem s pošto ob 2 popoldni okoli 600 oseb; iz Gorice v Bolec s

pošto opoldne okoli 1100; iz Gorice v Postojno ob 4. jutraj 400, opoldne 1400; iz Gorice v Tolmin ob 3. pop. 500; iz Gorice v Kojško ob 11. dop. 200; iz Gorice v Ribenburg 750. Skupno potnikov 4950.

Osel — tat! — ali lažnjivec po poklicu. — „Gorica“, za njo „Primorski List“, in poglavar obeh, ljubljanski „Slovenec“ so priobčili (le „Gorica“ je še poprej parkrat iz znanega klerikalnega vampa grdo po oslovsko žargala) tako le „dogodbo“:

„Na starem trgu so čakali na izid volitve. Tu seveda ni smelo manjkati „Sočinega“ nadzdravbarja. Bil je pa tudi priprost kmetič iz okolice, ki je poslušaje hodil od skupine do skupine čakajočih račovednežev, da bi vjel na uho kaj o volitvi. Ko ga zapazi „Sočin“ nadzdravbar, se zadere nad njim: „Osel, kaj poslušas?“ Kmetič: „Če sem jaz osel, ste pa Vi tat! Nadzdravbar steče naglo po stražnika. Ko ta pride, vpraša kmetiča: „Zakaj ste rekli temu gospodu tat?“ Kmetič: „Rekel mi je osel, jaz pa vidim, da nimam oslovskih ušes; moral mi jih je on ukrasti, zato je tat.“ Stražnik se srčno nasmeje in obrne. In nadzdravbar jo je popihal!“

Vsa ta dogodba je grda laž. Tako trdimo mi. Vprašamo pa vendar „Gorico“, ki je priobčila prva ta zanimiv dogodek, kdo je tisti gori omenjeni „Sočin“ nadzdravbar, povejte nam, kdo je tisti priprost kmetič, sploh dokažite vi, ki v stiski Boga na pomoč kličete, kakor se bahate javno, istinost tiste dogodbe. Mi trdimo že naprej, da je neistinita, zato „osel“, „tat“ padata na vas nazaj, in prostovoljno se jima pridružuje še — „mreina“!

Okrajna posojilnica v Kobaridu, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, vabi k običnemu zboru, kateri bo dne 7. marca l. 1901 ob 2. uri popoldne v prostorih gosp. Juretiča (Fedrig). Dnevni red po § 37. društvenih pravil. Načelnstvo.

Za kratek čas. — (Tinče „Beckov in France „Gulčev“ pred parnim mlinom in Komnu.) Tinče „Beckov“: „Gulčev“ — ali si slisal, kaj ljudje govorijo?

„Gulčev“: Kaj? Jaz ne znam nič.

T. „Beckov“: Ali nisi slisal, da ljudje govorijo, da vera peša in umira.

„Gulčev“: Molči, molči, kaj si tako neumen, da to veruješ. Menda si se to sam izmislil.

T. „Beckov“: No, saj čitaš časopise in v „Prismojenem Listu“ najdeš, da vera peša in umira.

„Gulčev“: Beži, beži, „vera“ peša in umira?! Ali ne vidiš, da šele sedaj se je v Komnu dobro ustanovila „vera“, ker je postavila celo pred „Furlanov“ mlin — „kazot“!

Listneca. — Gosp. dopisniku iz D. Dopis prejeli. Priobčimo ga v terek. — Gosp. dopisniku z G. Dopis smo morali še oddolžiti. Dobili smo z G. še jeden enak dopis. Porabimo oba, kakor se bo dalo. — Gosp. dopisniku s Krasa: Dopis priobčimo prihodnji teden. Bomo videli, ako poreče „Gorica“ zopet, da je bil skovan v našem uredništvu! Zdravi! — G. dopisniku iz Vrtojbe: Vasoga „zakasnelega dopisa“ ne moremo priobčiti, ker niste podpisani. Dopisov brez podpisa pa ne priobčujemo.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Podrobnosti o nastopu nemških radikalcev proti češkemu narodnemu socializmu Fresslu, kateri smo omenili zadnjič:

Ob pol 2. uri je začel govoriti češki narodni socialist Fressl, in sicer v češkem jeziku, vsled česar so nemški radikali takoj začeli razgrajati. Fressl je povedal, da namerava da osmih zvečer govoriti, a moral je dosti prej utihniti. Nemški radikali s Schönererjem na čelu so namreč začeli groziti, čes, da ne trpe, da bi se češki govorilo. Obsipali so predsedujočega dra. Zucka z najsurovejšimi posviki. Iro, Stein, Wolf in drugi so obstopili predsedništvu, pripravljaje se, da je naskočijo, a Čehi so jih petisnili nazaj. Nakrat je Stein obrniti se proti Fresslu zaklical: Naprej ne sme govoriti. Nemški radikali so z povzdignjenimi pestmi planili na Fressla, da ga iz dvorane vržejo. Nekateri Čehi, na čelu jim velikan Rataj, so priskočili na pomoč. Rataj je zakril nad radikale: Še jedenkrat dvignite roke, samo jeden korak še storite, in mi vas zadavimo kakor mlade pse. Nastal je strahovit vik in krik. Reditelji so se trudili, da napravijo mir, a razburjenost je rasla. Bati se je bilo pretepa, v tem hipu je došel prezident Vetter in hitro pretrgal sejo.

(Nadaljevanje.) Poslanec Heinrich je utemeljeval nujnost svojega predloga za odpravo kupcije z žitom na termine. Pritel je v češkem jeziku in nadaljeval potem nemski. Rekel je, da stavi njegova stranka nujne predloge radi potrebe ljudstva in ne v obstrukcionistične svrhe. Parlament se mora baviti tudi s potrebami ljudstva in ne le z državnimi potrebami.

Mladotih Šileny je med svojim govorom očitil Nemcem, da se v pokrajinah, ki mejijo z Nemčijo, skili čez državne meje. Na to mu je nemski radikalec Stein odgovoril s pohvala vredno odkritostjo, da oni ne ški-

lijo, tem več da gledajo preko meje. V nadaljnji kontroverzi je priznal Stein odkrito, da je njih politika naperjena v to, da se združijo z Nemčijo.

Šileny je povdarjal, da Nemci gotovo ne bi skili na Prusko, ako ne bi od tam dobivali vsodbu. Dokazoval je dalje, da se je sam sedanjí nemški cesar dovolj jasno izrekel za to, da bi tudi naše dežele dobil v svojo oblast. Citiral je besede nemškega cesarja, ki jih je ob neki priliki — govore o tej stvari — rekel med drugim:

„Kar se ni storilo do sedaj, upajmo, da storimo mi ali naši nasledniki.“

Nemški radikalec Stein je potrdil, da so te besede resnične.

Poslanec Kaiser (nemski nacionalce) je protestiral proti stavljenju nujnih predlogov v obstrukcijske svrhe. Zahteval je, naj predsednik nujne predloge brez razprave izroči dotičnim odsekom. Med govorom poslanca Kaiserja je nastal prepir mej Čehi in Nemci. Nemci so očitali Čehom, da tirajo prikrito obstrukcijo, na kar so jim Čehi odgovorili, da so oni, Nemci, uveli obstrukcijo v zbornico. Predsednik grof Vetter je obljubil poslancu Kaiserju, da mu odgovori v jedni prihodnjih sej. Ob 4. uri in trideset pop. je imela zbornica tajno sejo, v kateri so razpravljali o protokoliranju dveh interpelacij nemških radikalcev. Jedna teh dveh se je izključila od protokoliranja, druga pa se protokolira, izpustivši črtane odstavke. Ob pričetku seje so nemški radikali demonstrativno zapustili zbornico in se vrnili se-le, ko je minula tajna seja.

Poslanec Wolf je žugal z obstrukcijo, ako bi predsednik hotel še jedenkrat cenzurirati njihovo interpelacijo.

Wolf je v včerajšnji seji razsajal zopet proti katoliškemu kleru, socialisti Elders je govoril o osemurnem delavniku, sploh pa je bila cela seja sem preprič med desnico in levico, oziroma posameznimi strankami. Prednjacili so Wolfovi.

Poljsko vprašanje v nemškem parlamentu. — V državnem zboru nemškem so poljski poslanci napadali vlado radi preganjanja poljakov na Nemskem. Poljski poslanec Jasdzewski je kritiziral postopanje pokojnega Bismarcka, ker je njegovo postopanje proti Poljakom, katoliškemu centru in socializmu bilo gotovo ne le krivično, ampak z diplomatičnega stališča tudi popolnoma pogrešno. Nemci so oni, ki neprenehoma povzročajo nezadovoljnost poljskega naroda, kar nima za nemško državo nobenega smisla. Socialisti Bebel je soglašal s poljskim poslancem in je dokazoval, da se tekom 85 let nobeni vladi ni posrečilo doseči zadovoljstva Poljakov s spreminjenimi razmerami. Povdarjal je, da je Bismarckova politika le poostila nasprotstva. Predsednik Ballestrem je branil nemško politiko in očitil Poljakom irredentizem, zatrdivši, da Poljaki nimajo nikakega vzroka pritoževati se. Tudi poslanec Koppler je označal nemško protipoljsko politiko kakor zelo nesrečno.

400-letnica hrvaške književnosti bode hrvaško akademsko društvo „Zvonimir“ na Dunaju skupno s slovenskimi dijaki slovesno praznovalo.

Slenkiewiczovo slavlje v Varšavi. — Vsa Poljska je slavlila — kakor so poročali že listi — ta mesec tridesetletnico pisateljstva najslavnijšega zdaj živečega poljskega pesnika Henrika Sienkiewicza. V Varšavi so pričele slavnosti z impozantno službo božjo v tamšnjih katedrali, katero je daroval ob ogromni azistenci sam skof Ruszkiewicz, ki je bil predsednik slavnostnega odbora. Opoldne pa je bila v mestni hiši velika svečanost. Ogromna dvorana je bila polna častnih gostov. Svečanost je otvoril perverski zbor „Lutnije“ s posebno kantato. Ko je vstopil v dvorano slavljenec Sienkiewicz zagrmelo mu je iz sto grl najodličnejših Poljakov navdušen pozdrav. Na to je izročil slavljenec skof Ruszkiewicz v imenu dežele poklonitveno pismo, s katerim mu poklanjajo rojaki krasno posestvo Oblegorek, ki je vredno eden milijon rubljev. Sienkiewicz se je zahvalil na tem dokazu ljubezni in spoštovanju svojih rojakov v dolgem, iskrenem govoru. Potem je defiliralo mimo njega 28 deputacij poljskih znanstvenih, literarnih in patriotičnih društev pod vodstvom predsednika krakovske znanstvene akademije, grofa Stanislava Tarnowskega, katere deputacije so molče pozdravljale slavljenca in ednako on nje. — O tej priliki je Sienkiewicz dobil od vseh krajev Poljske nešteto daril, častilk itd., med drugimi tudi pisalo pero iz brilanta v vrednosti 20.000 rubljev. Tako slavi Slovani svoje pesnike in pisatelje.

Afera gđe. Ubao. — Veliki vpliv španskih jezuitov na občinstvo se je pokazal v aferi gđe. Ubao, ki zanima vse časopisje. Gđe. Adele Ubao je član ugledne družine, je bogata dedkinja in nevesta nekega župana. Njen spovednik, jezuit Cermenio, pa jo je pregovoril s silnimi sredstvi, da se je odpovedala ženinu ter stopila v samostan de las Esclaves (suženj) sv. srca. Stariši so hoteli premoženje hčerke rešiti ter so dosegli, da se je morala vzlic odporu nun in jezuitov vrniti iz samostana, kamor je bila pobegnila skrivaj. (Ta afera je tudi v zvezi z demonstracijami na Španskem, o katerih smo poročali.) Listi poročajo sedaj, da je gđe. Ubao tozila lastne starše radi nasilnosti in pre-

tepanja. Poroča se tudi, da je jezuit Cermenio prisilil gđe., da je opravila pri njem glavno spoved, pri kateri je izvedel tudi za velikost njenega premoženja. Nato je razdrl njeno zaroko ter ji pisaril, končno pa jo je izvalil, da je ušla iz domače hiše ter se odrekla vsaki zvezi z družino, v kateri je vladala dotlej vzorna sloga. Mati je prosila sodišče, naj posreduje, da se ji vrne mladoletna hči. Sodišče pa je to odklonilo. Šele najvišje sodišče je za zahtevo odvetnika Salmerona, vodje republikanov, ugodilo materi ter vrnilo 24-letno hčer. Seveda podpihujejo sedaj gđe. Ubao zopet jezuitje.

Kralj Edvard — na smrt bolan. — Sedaj, ko je angleški kralj Edvard gost nemškega cesarja, prinašajo nemški listi naslednje poročilo: Žalostna usoda kralja Edvarda je, da bode moral umreti vsled raka. Kralj Edvard ima bolezen slično oni nemškega cesarja Friderika. Kralj ima raka v goltancu, in sicer v jabolku. Zdravnik dr. Feliks Semon vedno opravlja pri kralju zdravniško službo in preskrbuje potrebno izpiranje. Dr. Semon nima nobenega upanja v ozdravljenje kralja. Dr. Semon ne smatra za izključeno, da pridejo še leta, predno pride do katastrofe. Da londonski listi o tem ničesar ne pišejo, so vzrok oziri na kralja, ki vedno čita časopise. Prvi je prinesel to vest „Ew, News“, in ker dr. Semon tega poročila ni popravil, je splošno mnenje, da je na tej vesti precej resnice.

Največja mesta na svetu so: London s šest in pol milijona prebivalcev, New York z Bruskinom s štiri mil., Pariz s tri in pol mil., Berlin z dva mil., Kanton z 1.800.000, Dunaj z 1.750.000 in Peking z eden in pol milijona prebivalcev; tem sledi še kakih deset drugih mest, ki imajo več kot eden milijon prebivalcev.

Na Portugalskem, v sosednji deželi Španije, se je tudi pojavil odpor ljudstva proti jezuitom. Iz Oporta poročajo, da delavci so demonstrirali proti jezuitom, kamenjali palačo José Pesbana, okamenjali pa so tudi neki katoliški dom.

V južni Afriki. — Vsi burski prijetelji se sedaj zanimajo za usodo glavnih voditeljev burških čet. Zanimiva je pred vsem vest, da jo je Botha z 2000 možmi 25. t. m. popihal izpred očij zasledujočega generala Frencha in jo je mahnil proti portugalski meji. Za dan 27. pr. m. je Kitchener določil dogovor o kapitulaciji. Botha ga je torej pošteno zvodil na led. — Slabeje se godi Dewetu. Ta se more baje rešiti le z begom preko izredno narasle reke Oranje, ker mu je kordon angleških čet zaprl pot na vse strani.

Pri postaji Roodchoogde je prišlo včeraj teden do bitke med Buri in Angleži. Buri so bili odbiti. Devet in Stejn se nahajata na južnem bregu reke Oranje ter pričakujeta prilike, da moreta prekoračiti reko, ki je sedaj jako narasla.

Nemci za kitajsko ekspedicijo. — Nemška vlada je predložila federativnemu svetu predlog za dovoljenje 120.682.000 mark kredita za kitajsko ekspedicijo. Od teh se uporabi 100.200.000 za vojsko in 17.500.000 za mornarico. Hohenzollernci se ponasajo, da so „vedni množitelji države“, ali narod nemški mora drago plačevati to slavo.

Na Kitajskem utegnejo nastati nove vstaje. Iz Londona poročajo, da je Fai-Cun, ljubljene prince Tuana, zasnoval novo vstajo s 5000 možmi. Angleške čete so dobile ukaz, da naj bodo pripravljene za slučaj, ako Kitajci ne zadostje vsem zahtevam velevlasti.

Slovenci v Ameriki se kaj čvrsto gibljejo. To vidimo iz treh časopisov, ki jih izdajajo. Ti so:

1. „Glas Naroda“ v Novem Jorku; izhaja po dvakrat na teden.
2. „Amerikanski Slovenec“ v Jolietu (država Illinois); izhaja enkrat na teden.
3. „Nova Domovina“ v Clevelandu, tudi tednik.

Vsi trije listi imajo vsak svojo tiskarno, da imajo amerikanski Slovenci torej tudi tri svoje tiskarne. Pač znamenit napredek.

Oblika vseh treh listov je docela ameriška: velik format, a na vsaki strani 6 predalov, sicer precej ožjih nego so n. pr. pri našem listu. — Vsa uredniška kakor tehniška razporedba listov je docela ameriška, da udarja že v oči. Dolgi člankov in razprav ne ljubijo, pač pa docela kratke sestavke z bombastičnimi, senzacionalnimi naslovi. Na primer:

„Sijajen pogreb je imela Viktorija.“

Več nesreč se je

prigodilo ob ti

priliki.“

„Nova Domovina“ 7. febr. (Sledi kratko poročilce.)

Veliki bogataš

P. D. Armour umrl.

Znameniti klavničar, človekoljub in financir je umrl v nedeljo v Čikagi.

Povspet se je iz malega do slo-
kratnega milijonarja.

Pogreb se je vršil zadnjo soboto.

„Amer. Slov.“ 11. jan.

(Na to 14 vrstic poročila.)

Buri že zopet

zajeli Angleže.

Obkolili so cel eskadron vojakov pri
Britstowu, ki so se jim kmalu udali.

Isti so sami zasledovali Bure,
hoteči jih zajeti.

London razburjen nad novico.

„Glas Naroda“.

(Sledi 17 vrstic poročila.)

Listi prinašajo tudi slike o vsakdanjih
dogodkih. Na Slovenskem je kaj takega ne-
mogoče. — „Amer. Slov.“ izhaja kar na 8
tako velikih straneh.

Kako je mogoče, da morejo tako ime-
nitno vspevati kar trije slovenski listi v Ame-
riki? Odgovor: Izhajajo v deželah reklame,
kjer ljudje veliko trosijo na oglase. Skoro
v vsaki štev. „Amer. Slovenca“ naštejemo
nad 100 oglasov, med temi nekaj večjih
nego največji v „Soči“. — Ako upravitelj
katerega koli slov. časopisa v Evropi gleda tu
del v slovenskem listu tam v Ameriki, si
mislí: tu je najlepši dokaz, kako smo zaostali
za Ameriko!

Mala oznanila.

Dva krojaška pomočnika, dobro izur-
jena v svoji
stroki, sprejme J. Kertel v Ajdovščini.
Delo stalno.

Hlapec dobi takoj dobro službo. Oglasi
naj se pri upravnistvu, kjer dobi
pojasnila in naslov.

Dobra kuharica dobi takoj službo v le-
pem trgu. Ponudbe na
upravnistvo.

JOS. LEUZ,

trgovca z deželnimi pridelki

v Ljubljani, Reseljnova cesta

kupuje in prodaja vsakovrsne deželne pri-
delke, kakor jedilno čebulo, čebulček,
suhe gobe, semenski oves, ajdo, vsako-
vrstni krompir tudi po cele vagone; nadalje
dijvi kostanj, črešnje, črešminovo
lubje itd. itd.

Nadalje ima v zalogi prav lepo, čisto
domačo ali štajersko deteljo in lucerno po
nizkih cenah, potem priznani rodovitni krompir
„Zgodnji rožnik“ itd. itd.

Zaščitna znamka: SIDRO.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priznana kot izvrstno bol ublažujoče
mazilo; za ceno 80 h, kron 1.40 in 2 kroni
se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva
to splošno priljubljeno domače zdrav-
ilno sredstvo vedno le v orig. stekle-
nicah z našo zaščitno znamko s „SI-
DRO“ namreč, iz RICHTERJEVE
lekarne in vzame kot originalni izdelek
le tako steklenico, ki je previdena s to
zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“
v PRAGI.

Elizabethgasse št. 5. (nova).

Važno za vsakega!

Razprodaja!

Za neverjetno nizko ceno, za
samo gld. 2-95 se vdobi
krasno garnituro, imajočo
naslednjih štirnajst drago-
cenih krasnih predmetov:

Važno za vsakega!

- 1 žepna ura iz niklja Anker-Rem. (na željo
posrebrnjena) s krasno vdelanim okrovom, natanjko
regulirana s 3-letnim jamstvom ter etui.
 - 1 eleg. oklopna verižica iz niklja ali goldina s
privezki vred. Parizni sistem.
 - 1 kravata igla iz goldina z vdelanimi briljanti.
 - 1 par pozlačenih zaplestnih gumbov. Znamka „Ga-
rantie“.
 - 1 garnitura gumbov iz goldina za predsrajnike in
ovratnike; 5 kremadov.
 - 1 par uhanov iz čistnega srebra, uradno
zaznamovana.
 - 1 prstan iz goldina z eleg. kamnom.
 - 1 pomajševalno žepno zrcalo v etui.
- Teh štirnajst krasnih in dragih predmetov z
uro Anker-Rem. razpošilja za samo gld. 2-95, proti
povzetju ali naprej poslanim zneskom trdka

Bratje Hurviz,

Ekspozitna hiša, Krakau, Stradom 17 (Avstr.)

Kar ne uganja se tekom 8 dni sprejme nazaj
ter denar vrne, da se kupovalec nima bati nikake
nevarnosti.

Bogate ilustrovane kataloge vseh dragocenosti
zastonj in franko.

Sprejemajo se preprodajalci in agentje.

Na dož. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo

Na Iavorski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju
sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.
V ta dokaz je na razpolago mnogo priporoče-
jočih sprisal domačih in inozemskih.
Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerné, plačuje
se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo-
vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne
prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pisemnim jamstvom
razpošilja na zasebnike

Hanns Konrad,

tovarna ur ter izvoz zlatnine
Most (Česko).

Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3.75;
srebrna ura Rem. fl. 5.80; srebrna
verižica fl. 1.20; budilo iz niklja
fl. 1.95.

Tvrška je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate
in srebrne svetilje iz razstav ter tisoč priznanih
pisem. — Ilustrovan cenik zastonj!

Jaz Ana Csillag

s svojimi 185 centime-
trov dolgimi Lorey-lasmi
dobila sem jih vsled
14-mesečne uporabe
samoiznajdene pomade.
To so najslavitejša av-
toritete priznane za jo-
dino sredstvo, ki ne
provzroča izpadanja las,
pospešuje rast istih,
poživlja lasnik, po-
spešuje pri gospodih
polno močno rast brk
ter daje že pri kratki
uporabi lasem na glavi
kakor tudi brkam na-
raven lesk ter polnost
in obrani te pred zgo-
njim osivljenjem do naj-
višje starosti.

Cena lončka 1 gld.
2 gld., 3 gld., 5 gld. Po-
šiljam po pošti vsak dan,
ako se znesek naprej
pošlje ali pa s poštним
povzetjem po vsem svetu
iz tovarne, kamor naj
se pošiljajo vsa naročila.

Ana Csillag

Dunaj, Seilergasse 5.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu
svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za
vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko
zalogo nagrobnih vencev, za mrlvaške po-
trebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.
Naročila za deželo izvršuje točno in solidno.
Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno
črk na perilo.

Ból ublažujoče ribanje

po dr. Zoltán-u

(Zoltánovo mazilo).

Že mnogo let
znano, uspešno
učinkujoče sred-
stvo, katero se naj-
bolje uporabi pri
protinu in rev-
matizmu.

Olažja in od-
straui po kratki
uporabi (kar dok-
azujejo mnoga ri-
zualna in zahvalna
pisma) celo mnogo
let brez vspeha se
zdraveče bolezní.

1 steklenica
stane
2 kroni.

Pri vpošiljavi
zneska 2 K 80 vin.
razpošilja franko
le arnar

Béla Zoltán, Budimpešta.

Zaloga na Dunaju, lekarna pri
„Črnem medvedu“ I., Lugeck 8.

Nikako skrivno sredstvo. Zdravniško priporočeno.

Dunajski zobni atelje

v Gorici, Raštelj št. 21, II. nadstropje.

Vlagajo se naravnim potom, pri
jedi popolnoma rabljivi umetni zobovi,
brez nikakih bolečin ter brez od-
stranjenja zobnih korenin.

Zobovje na zračni tlak
(Specijaliteta).

Popravljanje in prenavljanje
obrabljenega zobovja.

Naročila izgotavlja dobro, hitro in v ceno.
Govorne ure:

od 9. ure dopoldne do 5. popoldne.

Važno za vsakega!

Izvrstno sredstvo je

DURATOR

Podplatí, s'em namazani (vsake 2-4
tedne enkrat) postanejo trpežnejši, nepremočljivi
in elastični. Čevlji ostanejo tudi po dolgi rabi
v najboljšem stanu.

Durator se dobro vpora!lja pri vojaštvu
in razlieni korpo acijah, katerim se je ddal
v tako komaj po dobri preskušnji itega.

Cena: 1 kovinska steklenica z navodilom
1 in 2 kroni; po pošti franko proti vpošiljavi
1 krono 20 vin.

Dobiva se v vseh mirodilnicah
(drogerijah).

Glavna zaloga:

Dunaj, M. Goldstein, I., Schuler-
strasse 7. — Budimpešta, Julius
Dobó, V. Lipót: kórut 1/b.

Goriška ljudska posojilnica

registrirano društvo z omejeno zavezo

v Gorici

Gospodsk. ulica št. 7, I. nadstropje
v lastni hiši.

Hranilne vloge se sprejemajo od
vsakega, če tudi ni član društva,
in se obrestujejo po 4 1/2 %. Rentni
davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajejo samo članom, in
sicer na menjice po 6 % in na
vknjizbe po 5 1/2 %.

Urađuje vsaki dan od 9. do 12. ure
dopol. in od 2. do 3. ure popol.
razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1899. okroglo K 1.400.000.
Poštno-hran. račun št. 837.315.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vlpavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
istarskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na
vse kraje avstro-ogerske mozarhiije v sodih od 56
litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Poštežna poštana

Zlatarna

Rajko Gasparini

v Gorici, Raštelj št. 5.

Bogata izbér dragotin in zlatih izdelkov.

Velika zaloga srebrnine, vsakovrstnih zlatih in srebrnih ur.

Kupuje in menja drage kamne, obrabljeno zlato in srebro.

Izdeluje vsako delo ali popravo po jako ugodnih cenah.

Žrebanje nepreklicno

23. marca 1901.

Glavni dobitok

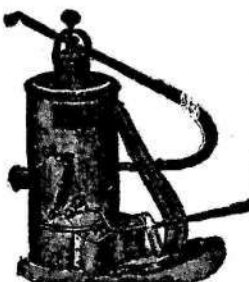
60.000 kron

v gotovini z 20 % odbitkom.

Srečke invalidne loterije

à 1 krono

priporočajo: G. Gentili, V. A. Jona, Michels & Comp. in
A. Pincherle v Gorici.

Patentovani aparati

za zvepljanje na roko in za na hrbet,
rabljivi na dva načina.

Patentovane škropilnice proti
peronospori

najnovejši sistemi.

Brizgavnice za zvepleni ogljik (Injektori)

proti filokseri

Aparati za streljanje proti toči.

Posebne brizgavnice za sadno drevje in vse druge priprave za sadje in trtorejo pošilja
po najnižjih zorniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ (WIEN)

II. Praterstrasse 49.

Izšel je

Kažipot in koledar po Primorskem

z natančnimi podatki

vseh krajev, uradov, trgovcev, obrtnikov itd. itd.

Dobiva se

v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici.

Cena: K 1.60; po pošti 10 vin. več. Naročniki „Primorca“ dobe
„Kažipot“ za 1 krono.